

A barátok, a barátok,
facipőbe' járnak.
Azok élik világukat
akik ketten hálnak.
/ Lám én szegény árva gyerek
csak egyedül hállok,
Akármerre kaparászok
csak falat találok. /
A csikósok, a gulyások
kis lajbiban járnak.
Azok élik világukat
akik ketten hálnak.
Lám megmondtam, Angyal Bandi,
ne menj az Alföldre.
Mert megtanulsz csikót lopni,
s elhajtának érte.
De már mostan jó van dolgom,
nem parancsol senki:
Mikor mondják, "Mars ki, Jankó!"
nekem ki kell menni.

The monks, the monks
walk about in wooden shoes.
The ones who enjoy their lives
are those who sleep in twos.
I am a poor lonely child,
I sleep alone.
No matter which way I stretch
I only touch walls.
The horseherds, the cowherds
go about in small vests.
The ones who enjoy their lives
are those who sleep in twos.
Bandi Angyal1 —haven't I told you—
don't go to the lowlands.
Because you'll learn to steal colts,
and you'll be banished because of that.
But now I am having a good time,
nobody's ordering me around:
When they tell me "Get the hell out,
Johnny!"
I must go out.

